

(Πίπτει θαρῶς ἐπ' ἐνός καθίσματος. Ἡ κεφαλή του γέρνει ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὴν σκεπάζει μὲ τὰς χεῖράς του καὶ κλαίει πικρῶς).

Ὁ πόσον εἶμαι δυστυχῆς! Τώρα ἐννοῶ πῶς αἱ ἡδοναὶ καὶ αἱ ἀπολαύσεις μὲ κατέστρεψαν ὀλοτελῶς, ἡθικῶς καὶ ὀλικῶς. Ἀχ! εἶναι ἀργά τώρα. Ὁλόκληρος ὁ βίος μου δὲν μετ' ἐδῶκεν τίποτ' ἄλλο παρὰ μόνον πλάνας, ἁμαρτήματα, δυστυχήματα· σῶμα πεισσοθυμῆμενον ἀπὸ τὴν ἡδονικὴν κατάχρησιν, ψυχὴν ἀπελπισμένην καὶ πλήρη πικριῶν.....καὶ τέλος τὸ γῆρας πλήρες τύφωσιν συνειδήσεως.

Τώρα ἐννοῶ τὰς σοφὰς συμβουλὰς τῆς μητρὸς μου καὶ τῶν διδασκάλων μου, τὰ ἅετα καὶ σοφὰ παραγγέλματα τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, τοὺς θρησκευτικούς κανόνας τοὺς ὀπίσθεν περιετρόνησα. Τὴ κλαίω ὁ ταλαίπωρος, ὁ δυστυχῆς· εἶμαι καταστραμμένος καὶ ἐλπίς σωτηρίας δι' ἐμὲ δὲν υφίσταται πλέον.

Σηκώνεται, σπογγίζει τοὺς θαρῶδες ὄφθαλμούς του καὶ ἀνακράζει ἔχων τὰς χεῖρας ἀνατεταμένας πρὸς τὸν οὐρανόν).

Θεέ μου! Θεέ μου! συγχώρησον τὸν ἁμαρτωλὸν σου δοῦλον, συγχώρησον τὸν ἁμαρτωλὸν ὅστις μετανοεῖ ἡλικρινῶς. Δέχθητε, Θεέ μου, τὰς ἀναίτους παρακλήσεις ἐνός ἁμαρτωλοῦ. Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἅγιοι Πάπες, ὑπεραγία Θεοτόκος, σὺ ἦτις μεσιτεύεις διὰ τὴν σωτηρίαν ὅλου τοῦ κόσμου μεσίτευσον καὶ δι' ἐμέ. Χριστέ μου, σὺ ὅστις μὲ τὸν σταυρικόν σου θάνατον ἔσωσας τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπὸ τὴν προπατορικὴν ἁμαρτιαν, ἔλεως γενεῶν, πέμψον τὸν ἄγγελόν σου διὰ γὰρ μὲ λητρώσῃ ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σατανᾶ, ὅστις μὲ κατέστησεν ὑποχείριόν του. Πάτερ μου, ὀδήγησόν με ἐκ νέου εἰς τὸ σταυροδρόμιον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιον μὲ εἰχες ὀδηγήσει κατὰ τὴν νεανικὴν μου ἡλικίαν. Ὁδήγησόν με, πάτερ μου, διὰ γὰρ λάβω τὴν εὐθείαν ἑδρὴν καὶ ὄχι τὴν κακίην ἣτις μὲ ὀδήγησεν εἰς τοὺς ἀποκρήμνους βράχους, ὅπου ἐθρυσματίσθη, εἰς τὰς τρικυμώδεις θαλάσσας ὅπου ἐπνίγην,

Ἀχ! νεότης μου ἐπίστρεψον, ἐπίστρεψον νεότης μου.

(Πλησιάζει εἰς τὰ εἰκονίσματα, ἀναβαίνει ἐφ' ἐνός καθίσματος καὶ ἀνάπτει τὴν ἐσθυσμένην κανδήλαν. Κλινῆ πρὸ αὐτῶν τὸ γόνυ καὶ προσεύχεται).

Χριστέ μου! σὺ ὅστις καὶ τὰ πλέον ἀδύνατα καθίστας μηδαμινά, σὲ ἱκετεύω χάρισέ μου τὴν νεότητά μου ἐκ νέου ἀφοῦ ὡς κακοῦργος, ὡς ἐγκληματίας τὴν κατέστρεψα.

(Μεγάλῃ δόνησι, μέγας θρόντος ἀκούεται καὶ εἰς τὸ ἐκτυφλωτικὸν ἐκπέμπεται εἰς τὸ δωμάτιον. Εἰς τὸ θάθος παρουσιάζεται ἄγγελος κυρίου ἐνδεδυμένος μὲ δολολευκὸν περιβολήν. Δευκώτατος εἰς ἐκπέμπεται ἐκ τοῦ φωτιστεφάνου του. Ἰσταται εἰς τὸν ἀέρα μὴ ἐγγίζων εἰς τὸ ἔδαφος.

Ὁ ἁμαρτωλὸς πίπτει πρηνῆς καλύπτων τὸ πρόσωπόν του διὰ τῶν χειρῶν του]. (Τέλος Α' Σκηνῆς).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρητήρηθη ὅτι σήματα τοῦ Συλλόγου φέρουν ἄγνωστον πῶς καὶ νεοὶ μὴ ὄντες μέλη ἢ ἀποσιρτησαντες ἦδη ὡς μὴ δυνάμενοι γὰρ συμβιβασθῶν μὲ τὰς ἀρχὰς μας. Ἐπειδὴ εἶναι δυνατόν γὰρ γεννηθῆ παρ' αὐτῶν παρεξήγησας τις δυνάμενη γὰρ παρεξηγήσῃ τὸν Σύλλογον προβαίνοντες εἰς τὴν παρουσίαν δῆλων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Μία ἀπόφασις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἐπαρχίας μας.

Εἶναι τελειῶς ἀδικαιολόγητος ἡ ἀπόφασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων τῆς Ἐπαρχίας μας ὅπως ἀρνηθῶσι γὰρ συμμορφωθῶσι πρὸς μίαν ἐσχάτως ψηφισθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἦτις ἀπεδέδειξε εἰς μίαν μικρὰν ἀξίωσιν, τοῦ πολυπλοχοῦ καὶ δύναται τις γὰρ εἶπη τοῦ ἐξευτελιστικοῦ μισθοῦ τῶν ἱερέων μας, ὅστις φθάσει μόνος τὰς 500 δραχμὰς κατὰ μῆνα, κατ' ἀνώτατον ὄριον καὶ μὲ τὰς ἀξίωσεις.

Αὐτὸ ἕμωις λέγεται ἐπανάστασις καὶ ἀνταρσία κατὰ τῶν ἐγκύρων ἀποφάσεων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, διὰ γὰρ μοὶ εἶπομεν τελεία παραγνώρισις τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς τῶν κ. κ. Ἐπιτρόπων.

Χωρὶς γὰρ θέλωμεν γὰρ ἀρνηθῶμεν παντελῶς τὰς καλῶς ἐννοουμένας ὑπηρεσίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων, ἔχουμεν γὰρ συστήσωμεν εἰς αὐτοὺς ὅτι μὴ ἢ καὶ σπουδαιότερα ὑπηρεσία ἢν ἔχουσι γὰρ προσφέρωσι πρὸς τὴν ζωσαν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι ἢ προσπάθειαν τὴν ὅσον ὀφείλουσι γὰρ δεκνύσασθαι καὶ αὐτοὶ ὡς πιστὰ τῆς ὀρθοδοξίας τέκνα. ὅπως ἀποκτήσωμεν μίαν ἡμέραν καὶ ἡμεῖς, κληρὸν ἀντάξιον τῆς ὑψηλῆς τοῦ ἀποστολῆς. Καὶ θὰ καταρωθῶ τούτο· ἔταν ὄχι μόνον δὲν παρεμβάλλωμεν προσκόμιματα εἰς τὴν ὀλικὴν ἐπίσχυσιν τῆς πενιχρᾶς καὶ ἐξευτελιστικῆς μισθοδοσίας αὐτῶν, ἀλλ' καὶ ὅταν ποικιλοτρόπως ἐπισχύωμεν αὐτοὺς—Φρονούντες δὲ ὅτι διερμηνεύομεν τὴν γνώμην τοῦ ἡγίου καὶ γνησιοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. Ἐπιτρόπους ὅπως ἀναθεωρήσωσι τὰς σκέψεις αὐτῶν, καὶ ἀποτασίωσι γὰρ δώσωσι τὰς ἀξίωσεις τοῦ μισθοῦ τῶν ἱερέων, τὰς ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἀποφασισθείσας. Αὐτὸ πολὺ θὰ εὐχαριστήσῃ τὸν περισσότερον χριστιανικὸν κόσμον, ὅστις δὲν ἐννοεῖ, οὔτε καὶ θέλει, τὸ χρέμα αὐτοῦ γὰρ μὴ δαπανᾶται κατὰ πρώτιστον λόγον διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀξιοπρεπῆ παραστάσιν τοῦ κλήρου του.

Ἐκτὸς ἐὰν νομίζουσι οἱ κ. κ. Ἐπίτροποι πῶς δύνανται καὶ ἀνευ ἱερέων γὰρ προΐστανται ἱερῶν ναῶν ἐν ενεργείᾳ.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ὁ Σύλλογός μας ἤρξατο διοργανῶνων τακτικῶς ἐκδρομᾶς εἰς τὰ περίξ μέρη μετὰ ἢ καὶ ἀνευ τοῦ κ. Προέδρου πρὸς σωματικὴν ἀλλὰ καὶ πνευματικὴν ἐν ταυτῇ ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν. Δράττονται δὲ τῆς εὐκαιρίας διὰ τῆς σεμνοπρεποῦς συμπεριφορᾶς τῶν καὶ τῶν ἐπικαίρων διδασμάτων γὰρ παρέχουν διδάγματα σωτήρια καὶ εἰς τοὺς γύρω. Τὴν παρελθούσαν π. χ. Κυριακὴν εἶχον ἐκδράμει μετὰ τοῦ κ. Προέδρου εἰς Βεργαδέτκα ὅπου ἐτελέσθη κατασκευτικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πρὸ καιροῦ καέντων ἐν πυρκαϊᾷ δύο μαθητῶν ἀνευ ἀμοιβῆς, ὅπου ἐγένετο καὶ κήρυγμα.

Τοὺς δεῖχορους φιλῶν κατεῖχον μέλη τοῦ Συλλόγου.